

En hebreisk helare som kan hela oss

Predikan för 25:e Februari 2001

Text: Markus 10:46-52

"Hur mår du?" Det passande svaret på denna fråga är: "Tack. Bra. Hur är det med dig?" När man frågar "Hur mår du?" står vi inte och beskriver alla våra krämpor. Andra människor kan inte faktiskt förväntas att lyssna på en litanian av våra problem.

Men hur mår du? Hur är det faktiskt med dig? Om vi gjorde en opinionsundersökning idag, vem av oss kunde sanningsenligt säga: "Allt går mycket bra"? Vår undersökning skulle upptäcka ibland oss ett berg av tragedi, sjukdom, ängslan, ensamhet, förräderi, otrygghet, skuld, ledsnad, förtvivlan, bitterhet, frustrering och många andra skador som jag inte tänkte på eftersom jag inte lider vad ni lider av. Jag är säker på att var och en av oss lider av någon skada som inte ännu har läkt.

Kom därför med mig idag för att träffa **En hebreisk helare som kan hela oss**. Dagens evangelium uppmanar oss **(1.) att ropa på hans hjälp, (2.) att ha tillit till hans välsignelser, och (3.) att följa i hans fotsteg**.

När Jesus och den stora folkskaran med honom gick bort från Jeriko för att bege sig till Jerusalem, satt en blind tiggare vid vägen. Han tiggde därför att det var det enda sättet för en blind man att förtjäna sitt uppehälle dåförtiden. Den blinde mannen, som hette Bartimeus, hörde folkmassans tumult och frågade vad det betydde. "Jesus från Nasaret går förbi," sa människorna. Det var allt vad Bartimeus behövde höra. Han började ropa: "*Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!*" *Många sade till honom strängt att han skulle tiga. Men han ropade ännu högre: "Davids son, förbarma dig över mig!"* (47-48). Bartimeus enkla rop var en fantastisk bön.

Vi kan inte vänta att våra arbetskamrater eller ens våra vänner lyssnar till alla våra problem, men det finns en person som vi kan vända oss till för att få ett lyssnande öra och en botande hand. Vi står i förbindelse med denna hebreiska helare genom bön. Bön är mänsklighetens största kommunikationssystem. Bön fungerar som en direkt linje mellan er och den allsmäktige. Det spelar ingen roll hur mycket vi använder den, Gud kommer aldrig att sända oss en räkning. Alla samtal är gratis. Genom bön får vi kommunicera med Himlen, och vi får aldrig en upptagetsignal eller en irriterande telefonsvarare.

Vår första och främsta bön behöver vara samma som Bartimeus: *Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!* Guds lag förklarar i detalj vad vår skapares vilja är för oss – vår skapare som kommer att kalla oss inför sin domstol på den yttersta dagen. Skaparen säger vad som är rätt och vad som är syndigt. Han säger att *Den som vet att göra det goda men inte gör det, han syndar* (Ja 4:17). Han säger också att *Om någon syndar utan att veta det och bryter mot något Herrens bud och gör sådant som inte får göras, ådrar han sig skuld och bär på missgärning* (3 Mose 5:17). Skaparen uppenbarade sin lag i Bibeln. Men vad vi

läser där är inget nytt. Gud har också skrivit den inom var och en av oss. Varje människa har en naturlig kunskap om vad som är moraliskt rätt och vad som är fel. Och varje människa har ett samvete som bär vittnesbörd till Guds grundläggande moralitet. Bibeln säger uppriktigt sanningen om oss: *Alla har syndat och saknar härligheten från Gud* (Rom 3:23).

Guds lag fungerar som en spegel för att visa oss hur vi verkligen ser ut, dvs. hur vi ser ut för Gud. Lagens meddelande är klart: Detta är vad Gud vill; ni gör inte det; ni förtjänar evig fördömelse i Helvetet. "Herre, om du håller fast vid din lag, blir vi dömda. Herre, förbarma dig över oss. Herre, om du ger oss vad vi har förtjänat, kommer vi att få bara smärta och lidande. Kriste, förbarma dig över oss."

Bartimeus ropade i bön om den hebreiska helarens hjälp. **Bartimeus hade tillit till hans välsignelser.**

Folkskaran försökte hindra Bartimeus, men han vägrade att godta "Var tyst!" som ett svar. Han fortsatte djärvt och ihärdigt att be sin bön: *Davids son, förbarma dig över mig! La ni märke till vad folkskaran kallade Jesus? Jesus från Nasaret kommer, sa de. Det fanns inget kontroversiellt eller förpliktande i namnet som de använde. Det var bara Jesu förnamn och staden därifrån han kom. Igen disputerade dessa fakta. Lägg nu märke till titeln som Bartimeus använde för att ropa på Jesus. Davids son säger han. Det var den kommande Messias titel. Davids son var hur judarna nämnde den förlovade Frälsaren, som skulle vara Kung Davids direkte avkomling. När han använde detta namn för Jesus, bekände Bartimeus sin tro att Jesus var den sedan länge väntade Frälsaren.*

Det Gamla testamentets profetia sa att Messias skulle bevisas av underbar makt.
Då skall de

blindas ögon öppnas och de dövas öron upplåtas. Den lame skall hoppa som en hjort, den

stummes tunga skall jubla, profeterade Jesaja (Jes 35:5-6). Utan tvivel kände varje blind, döv, lam och stum jude till den där profetian, och var och en längtade efter att Messias skulle komma och uppfylla profetian genom att bota honom. Bartimeus rop till Jesus var en bön om hjälp eftersom han trodde att Jesus var Messias och därför hade makten att bota blindhet. Han trodde att Jesus också hade godheten som gjorde honom villigt att hjälpa dem som bad.

"Var vid gott mod. Stig upp! Han kallar på dig." Mannen kastade då av sig manteln, sprang upp och kom fram till Jesus. Hans mantel var kanske tigarens enda ägodel, bara en trasig mantel som var taket över hans huvud när den heta solen sken och hans säng om natten. Bartimeus hoppade upp från jorden, kastade av sig sin världsliga ägodel, och sprang till Jesus så snart som han kunde. Herrens kallelse antydde att han ville göra något för att hjälpa. Bartimeus satte sin tillit till detta underförstådda löfte och sprang för att själv gripa välsignelserna.

"*Var vid gott mod. Stig upp! Han kallar på dig.*" Dessa ord sammanfattar Bibelns meddelande också till oss. De sammanfattar meddelandet som Kristi kyrka vidarebefordrar till världen omkring oss. När han bodde på jorden, erbjöd Jesus personligen alla människor: *Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila* (Mt 11:28). Kom, alla ni som tyngs ner av synd, skuld och ett oroligt samvete – kom till mig. Jag har förlåtelse och frälsning för er. Kom, alla ni som känner många problems förkrossande vikt som pressar ner på era skuldror – kom till mig. Jag vill hjälpa. Undret när Jesus botade den blinde Bartimeus är ett bevis på att Jesus är den sedan länge väntade Messias som Skrifterna talar om. Jesus har lovat också oss välsignelser för varje dag på jorden. Han lovade: *Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra* (mat, kläder, hälsa, osv.) *också* (Mt 6:33). Bibeln upprepar löftet när den säger: *Gud som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?* (Ro 8:32)

Välsignelserna som frälsande tro bär med sig beror inte på vår tros stryka. I stället är de beroende av vår tros objekt, det som den kristna tron håller fast vid, nämligen Jesus Kristus. Föreställ dig att du och jag flyger tillsammans till Aten. Du går säkert ombord på planet och gör det bekvämt för dig. Du är inte nervös eller orolig angående flygningen. Man kan säga att du har mycket tro på planet och piloten. Föreställ dig att, när jag går ombord, är jag blek och matt. När jag sitter, tar jag genast min flygsjukepåse och lägger den i mitt knä. Jag lyssnar uppmärksamt när flygvärdinnan talar om syrgasmaskerna och flytkuddarna. Jag tittar mig omkring för att upptäcka var den närmaste nödutgången ligger, och jag läser noggrant kortet som säger vad man skall göra om planet störtar. Man kan säga att jag har mycket liten tro. Men vilken av oss två kommer fram till Aten först – du med din starka tro eller jag med min svaga tro? Vilken av oss har den bättre chansen att nå Aten utan en olycka. Vi båda har samma chans, inte sant, eftersom vår säkerhet inte beror på hur mycket tillit vi har. Vår säkerhet är beroende på planet – och vi åker båda med samma plan. På samma sätt är Jesus Kristus planet som kommer att skjutsa oss till Himlen. Alla som tror på honom kommer att nå säkert fram till Himlen.

Men det finns en andra fråga: I liknelsen som jag just har givit, vilken av oss två kommer att njuta av flygningen? När vi talar om njutning av flygningen, då gör det en skillnad hur stor vår tro på planet och vår tillit till flygpersonalen är, inte sant? På samma sätt kommer en stark, mogen kristen tro att hjälpa oss att njuta av flygningen till Himlen.

Vi tror på Jesus och blir frälsta. Men ofta saknar glädje. Något saknas därför att vi möter varje dag som ett obehagligt jobb med otaliga problem som vi behöver lösa själva. Men Gud vill att vi möter dagen med en stark, mogen tro som ser på varje dag som ett spännande tillfälle att erfara vad Gud kan göra och att njuta av Guds välsignelser och makt. I förbifarten är det intressant att observera att, för att hitta ett modernt ord för det gamla ordet *välsignad*, använder vissa översättningar ordet *lycklig*. Till exempel, *Lyckliga är de som lyssnar till Guds ord och bevarar det* (Luk 11:28).

Vi alla har hört kristna människor som säger: "Jag kunde aldrig ha överlevt det utan min tro." Häri ligger en av de goda orsakerna till att Gud tillåter skador och problem att komma in i våra liv. När problem verkar stora och vi verkar maktlösa inför dem, då får Gud visa sin makt och välsignelse! Gud använder de oroliga tiderna för att stärka vår tro och dra oss närmare till honom. Då, efter det att Gud har hjälpt oss genom en stormig tid, rustas vi

bättre att möta vad som helst som framtiden för med sig. Gud ändras inte. Som han alltid var där när de troende bad i det förflutna, så kommer han alltid att vara bara en bön bort även i framtiden. Han kommer att vara beredd att ge hjälp och bot, när det passar hans plan för oss. Så var vid gott mod! Stig upp och möt varje dag med tillförsikt!

Det finns **en hebreisk helare som kan hela oss**. Bartimeus ropade på hans hjälp. Han **hade tillit till hans välsignelser**. Bartimeus **följde i hans fotsteg**.

Genast efter att hans bön hördes och han fick sin syn, säger Bibeln, *följde Bartimeus Jesus på vägen*. Den nu seende mottagaren av Jesu barmhärtighet följde glatt och tacksamt Jesus. Han ville stanna nära sin Frälsare. Han ville få tillfälle att tacka och lova, att tjäna och lyda honom.

Guds lag är en spegel för att visa vår syndighet och vårt behov av Jesus. Men denna lag gavs också för att vara en riktlinje som visar oss hur man tackar Gud för hans förlåtelse och frälsning. Bibeln säger: *Detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud* (1 Jo 5:3). Jesus säger: *Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er* (Jo 13:15).

Lade ni märke till att Jesus använde folkskaran för att kalla Bartimeus? Människorna gick och sa till Bartimeus att Jesus ville se honom. Och det var folkskaran som förklarade för Bartimeus vad denna kallelse betydde. *Var vid gott mod*, sa de. De kände att Jesu kallelse antydde att välsignelser kommer att följa. Faktiskt kan vi säga att Bartimeus botande och hans frälsning berodde på skaran eftersom han kanske inte skulle ha hört Jesu ord om den inte hade skickat dem vidare till honom. Ni och jag har samma förmån. När vår vän eller granne, vår man eller hustru nedslås eller bekymras, får vi skicka vidare Jesu erbjudan och löfte: *Kom till mig... så skall jag ge er vila*.